

MESLEK ONURUMUZ ve HAKLARIMIZ için

zorunlu din
dersleri kaldırılmalı
gerici, ırkçı, cins
ayrımcı eğitime
hayır!

ayrımcılığa ve
dayatmalara son
verilsin!
Sığır bilim, özerk
universite istiyoruz.

norm kadro
sürgünlere son
bulsun!
baskı, soruşturma,
sürgünlere son
verilsin!

KÖLE DEĞİL
ÖĞRETMENİZ

angarya çalışmaya
son verilsin!
kadrolu, güvenceli
çalışma ve
insanca yaşanacak
ücret istiyoruz.

4+4+4'e hayır!
laik, bilimsel,
anadilde eğitim
istiyoruz.

ek ders ücreti
en az 15 tl
olsun ve
emekliliğe
yansıtılsın!

ÖĞRETMEN HAYATI DEĞİŞTİRİR!

23 KASIM'da ANKARA'dayız

EGİTİM SEN

FOR

OUR PROFESSIONAL DIGNITY AND RIGHTS

Abolish obligatory religion lessons!
Say NO to reactionary, racist, gender discriminating education!
End discrimination and impositions!
We want free science and autonomous universities.
End "the norm staff" banishments!
End oppressionS, investigations and impositions!
End slavery working!
We want permanent and secure employment and a wage for living humanely.
Say NO to 4+4+4 system!
We want secular, scientific education in native language.
Minimum 15 TL must be paid per additional course hour and it must be reflected to retirement!

TEACHER CHANGES LIFE!

WE ARE IN ANKARA ON NOVEMBER 23RD

EGITIM – SEN

TALEPLERİMİZ

Başta insanca yaşayacak ücret talebimiz olmak üzere, eğitim emekçilerinin bugüne kadar yaşadığı ekonomik mağduriyetler giderilmeli, son 11 yıl içinde satın alım gücümüzdeki azalmayı telafi eden adaletili bir ücret artışı sağlanmalıdır.

Eğitimde esnek, kuralsız ve angarya çalışma uygulamalarına son verilmesi, performans değerlendirme ve rotasyon uygulamalarından tamamen vazgeçilmelidir.

Ek ödemelerin tamamı temel ücrete ve emekliliğe yansıtılmalı, vergi dilimi uygulaması sabitlenerek ücretlerde yaşanan erimenin önüne geçilmelidir.

Ek ders ücretleri günün şartlarına uygun bir şekilde yeniden düzenlenmelidir.

Eğitim-öğretim yılı başında öğretmenlere yapılan eğitim-öğretme hazırlık ödeneği, her dönem başında olmak üzere yılda iki kez olmalı ve bütün eğitim ve bilim emekçilerinin yararlanması sağlanmalıdır.

Hizmetli ve memurlara özel hizmet tazminatı ödenmelidir.

Kamu emekçilerinin grevli toplu sözleşme hakkı önündeki engeller kaldırılmalı, demokratik ve özgür bir toplu sözleşme düzeni yaratılması sağlanmalıdır.

EGİTİM SEN

eğitim ve bilim emekçileri sendikası

Willy Brandt Sokak No:13 Çankaya / Ankara

Tel: 0 312 439 01 14 Fax: 0 312 439 01 18

www.egitimsen.org.tr - e-mail: bilgi@egitimsen.org.tr

Eğitim Sen Bülteni Ekidir (Ekim 2013)

OUR CLAIMS

Before all, a wage for living humanly is necessary. Economic problems experienced until now by teachers should be solved and a fair wage improvement should be ensured which would also recover the reduction in our purchasing power within the last 11 years.

Flexible, irregular and slavery working implementations in education system should be ended and proceeding of performance evaluation and rotation practices should be abandoned completely.

All additional payments should be reflected to basic wage and retirement; melting wages should be prevented by fixing the tax bracket amount.

The amount payed for additional course hours should be rearranged considering today's economic conditions.

Allowance for preparation to new academic year paid in the beginning of the school year should be paid twice as to be paid in the semesters and allowed to be benefited by all laborers in education and science field.

Special service indemnity should be paid to support personnel and officers.

Barriers before public laborers' right to bargain collectively and to strike should be eliminated and creation of a democratic and free bargaining system should be secured.

EGITIM SEN

Education and Science Workers Union

Willy Brandt Sokak No: 13 Çankaya / Ankara – Turkey

Tel: 0312 439 01 14 Fax: 0312 439 01 18

www.egitimsen.org.tr e-mail: bilgi@egitimsen.org.tr

This document is attachment of
Eğitim Sen Bulletin (October 2013)

NİTELİKLİ EĞİTİM İÇİN NİTELİKLİ ÖĞRETMEN!

Öğretmenlik mesleği açısından, uluslararası anlamda kutlanan gün 5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü olmasına karşın, 12 Eylül sonrasında ilan edilen "24 Kasım Öğretmenler Günü" bugüne kadar öğretmenlerin en temel sorunlarının bile gündeme gelmediği "resmi bir gün" olarak görüldü.

12 Eylül cuntasının bir ürünü olan "24 Kasım Öğretmenler Günü"nün, aynı zamanda, 12 Eylül zihniyetinin nasıl bir öğretmen istediğinin simgeleştiği bir gün olduğu asla unutulmamalı. Bu nedenle Eğitim Sen için 24 Kasım'ı kabul etmek demek; 12 Eylül rejimini, uygulamalarını ve düşüncesini benimsemek, TÖB-DER'in kapatılmasını ve binlerce öğretmenin mağdur edilmesini onaylamak, 12 Eylül zihniyetinin yaratmak istediği "itaatkar" öğretmen profilini kabul etmek anlamına gelmektedir.

Eğitim Sen, belirttiğimiz nedenlerle öğretmenler günü olarak, 12 Eylül zihniyetinin ürünü olan 24 Kasım'ı değil, dünya öğretmenlerinin evrensel günü olan 5 Ekim'i kabul ediyor. Her yıl 5 Ekim tarihi, eğitim emekçilerinin uluslararası dayanışma ve mücadele günü olarak dünyanın her yerinde olduğu gibi Türkiye'de de Eğitim Sen tarafından kutlanıyor. Eğitim Entemasyonel'nin (EI) "Eğitim İçin Birleşin!" kampanyası tüm dünyada sürdürülüyor.

5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü, her fırsatta 12 Eylül ve darbelerle hesaplaştığı iddia eden AKP'nin ve yandaş sendikaların halen görmezden geldiği bir gün olmayı sürdürüyor. Çünkü geçmişte iktidarı elinde tutan hükümetlerin, 11 yıldır iktidarda olan AKP'nin öğretmenlik mesleğinin taşınması gerektiği nitelikleri, iş yükünü, aldığı ücreti ve eğitim hizmetinin niteliğini en azından OECD ülkeleri düzeyine taşımak gibi bir hedefleri bulunmuyor.

AKP hükümeti eğitimde 4+4+4 dayatmasıyla zaten sorunlu olan eğitim sisteminde büyük bir alt-üst oluş yaratmışken, şimdi de iş güvencemizi kaldırmanın ve bizleri göstereceğimiz bireysel performansa göre çalıştırmanın hesaplarını yapıyor. Öğretmenlerin, okul idarecilerinin ve hizmetlilerin daha fazla çalışabilmelerinin önünü açmak, birbiriyle rekabet eder hale getirmek ve çalışmalarının her aşamasında denetimlerini sağlamak amacıyla gündeme getirilen eğitimde performans değerlendirme uygulamaları, tüm itirazlarımıza rağmen hayata geçiriliyor.

Eğitim Sen; sadece öğretmenlerin değil, kötü ve sağlıksız koşullarda çalışan, hakları gasp edilen, sürgünlere ve soruşturmalara maruz kalan eğitim emekçilerinin, parasız eğitim ve demokratik üniversite istediği için tutuklanan, eğitime erişemeyen milyonlarca çocuk ve gencimizin, onların ailelerinin taleplerinin bugüne kadar olduğu gibi, bugünden sonra da takipçisi olmayı sürdüreceğine söz veriyor. Tüm eğitim ve bilim emekçilerini kamusal, bilimsel, laik ve anadilinde eğitim hakkı için Eğitim Sen çatısı altında örgütlenmeye ve birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz.

MERKEZ YÜRÜTME KURULU

QUALIFIED TEACHERS FOR QUALIFIED EDUCATION!

Although 5th October is "World Teachers' Day" is celebrated internationally, in Turkey "24th November Teachers' Day" was declared after 12th September Coup as the "formal day" in which even the basic problems of teachers have not been brought up to this date.

It should always be noted that 24th November Teacher's Day which is a product of 12th September Coup is also the day symbolizing what kind of a teacher the Coup required. For Eğitim – Sen, accepting 24th November therefore means internalizing practices and ideologies of 12th September's Coup Regime and accepting closure of TOB-DER and making thousands of teachers suffer from unjust treatments and also "obedient" teacher profile which the 12th September's mentality desired to create.

Eğitim – Sen takes 5th October which is the universal teacher's day celebrated all around the world as Teacher's Day not 24th November which is the product of 12th September's mentality due to the reasons mentioned above. Every year, 5th October is celebrated by Eğitim – Sen in Turkey as it is all around the world as the day of international solidarity and struggle day of education laborers. "Unite for Education!" campaign organized by Education International (EI) is continued in worldwide.

5th October World Teachers' Day is still a day that is ignored by the ruling AK Party and pro-AKP Labor Unions even though arguing that they are getting even with 12th September and other Coups experienced in Turkey's recent past. Because both the former governments and AK Party in power for 11 years never have a goal to bring characteristics of teaching profession, work load, wages earned and quality of education services at least to level of OECD Member States. Imposing 4+4+4 system to education, AKP created a huge upside – down in the education system which is already problematic and now it seeks to abolish our job security and to employ us according to individual performances. Performance evaluation practices to have the teachers, school administrators and support personnel work for longer hours, compete with each other and monitor eachother's behaviors at every stage of work started to be implemented despite our objections.

Eğitim-Sen as it was to this date promises to be the pursuer of not only teachers but all education laborers whose rights are violated, who work under bad and unhealthy conditions and exposed to relocations and administrative investigations, as well as of the demands of millions of children, families and young people who are arrested because of demanding free education, democratic university and can't access education. We call all education and science laborers to organize and fight under the roof of Eğitim – Sen for right to public, scientific, secular education in native language.

EXECUTIVE BOARD

SORUNLARIMIZ GİDEREK ARTIYOR

- Türkiye'de çalışan öğretmenler, OECD ülkeleri içinde en çok çalışan, en düşük maaş alan öğretmenler arasındadır.
- Öğretmenlerin yüzde 80'i geçinebilmek için ek iş yapmak zorunda bırakılmıştır.
- Öğretmenler, sık sık değişen eğitim politikaları nedeniyle siyasi iktidarın ve Millî Eğitim Bakanlığı'nın elinde adeta oyuncak haline getirilmiştir.
- 4+4+4 üzerinden okulların ayrılması ile birlikte 30 bine yakını sınıf öğretmeni, toplam 70 bin öğretmen norm fazlası durumuna düşürülmüş, zorla alan değişikliğine ve sürgüne tabii tutulmuş, norm fazlası sorunu ve özür grubu atamalarında yaşanan diğer sorunlar nedeniyle öğretmenlerin aile düzeni parçalanmıştır.
- 4+4+4 düzenlemesi sonrasında çok sayıda öğretmen, alan değiştirecek yabancısı olduğu alanlarda görev yapmak zorunda bırakılmıştır.
- Kalabalık sınıflar, okulöncesi çağdaki çocukların zorla ilkökula kayıtlı edilmesi gibi sorunlar eğitimi ve öğretmenlerin mesleklerini sağlıklı bir şekilde yapmalarını engellemektedir.
- Öğretmen açıkları sonuna kalıcı çözümler üretilemeyerek 200 bini aşkın işsiz öğretmenin ataması yapılmamış, bugüne kadar 36 işsiz öğretmen intihar etmiştir.
- Eğitimde benimsenen esnek çalışma uygulamaları aynı işi yapan farklı statülerde öğretmen istihdamını gündeme getirmiş, kariyer basamakları ve performans değerlendirme uygulamaları eğitim emekçilerini birbirine rakip haline getirmiştir.
- Eğitime bütçeden yeterli pay ayrılmaması nedeniyle öğretmenler öğrencilerden çeşitli adlar altında para toplamaya zorlanan birer "tahsilatçı" durumuna düşürülmüştür.
- Öğretmenlerin büyük bölümünde angarya çalışma ve iş yükü artışına paralel olarak meslek hastalıklarında artış yaşanmakta, ADEY, RİDEF, RİTA, Aile Öğretmenliği gibi projelerle eğitim emekçileri angarya çalışmaya zorlanmaktadır.
- Demokratik haklarını kullandıkları ve sendikal çalışmalara katıldıkları için her yıl çok sayıda öğretmen soruşturma geçirilmekte, sürgün ve cezalarla karşı karşıya kalmaktadır. Son olarak Gezi direnişi bahanesiyle yüzlerce Eğitim Sen üyesine soruşturma açılmış ve bazılarının hakkında sürgün cezaları verilmiştir.
- Hizmetli ve memurların yıllardır yaşadığı ekonomik ve özlük sorunlarının çözümü için somut adımlar atılmalıdır.

SORUNLARIMIZ GİDEREK ARTIYOR

OUR PROBLEMS GRADUALLY INCREASING

- Teachers in Turkey are among the teachers who work the most and paid the least within the OECD member states' countries.
- %80 of the teachers are forced to work in a second job to be able to live.
- Due to frequent changes in education policies, teachers became merely a toy in the hands of Government and Ministry of National Education.
- After separating schools according to 4+4+4 system, 70 thousand of teachers in total - approximately 30 thousand of them are primary school teachers – put to "surplus teacher" status and forced to compulsory displacement and change their teaching field, thus family orders of these teachers are destroyed due to supernumerary problems and other problems about legal excuse appointments.
- After 4+4+4 regulation, academic fields of most of the teachers have been changed and teachers are forced to teach in the fields to which they are not familiar.
- Crowded classrooms, registration of pre-school children to primary school classes, etc. problems prevent education and teachers from performing their profession in a better way.
- No permanent solutions are found against teacher deficit problem and over 200 thousand unemployed teachers weren't appointed. Until now 36 unemployed teachers have committed suicide.
- Flexible working conditions adopted in education system brought out the employment of teachers doing same work but having different status and career steps. Also, performance evaluation practices caused education laborers become competitors of each other.
- Due to insufficient share allocated from budget for education, teachers were turned to a "money collector" who are collecting money from students under various excuses.
- Professional diseases also increase in parallel with unpaid working hours and increase in their work loads. Education laborers are forced to work unpaid in projects such as "ADEY, RİDEF, RİTA and Family Teachers".
- Many teachers are subjected to investigations and faced impositions and penalties because they used their democratic rights and they participated in union activities. Finally, hundreds of Eğitim Sen members are subjected to investigations due to Gezi Resistance and some are exposed to displacement penalties.
- Concrete steps must be taken to solve the problems in economic rights and benefits that support personnel and officers face for years.

MESLEĞİMİZ İTIBARSIZLAŞTIRILDI, MESLEK ONURUMUZ ZEDELENDİ

Eğitim ve bilim emekçileri, Türkiye'nin en ücra köşelerinde, her türlü olumsuz koşullarla mücadele ederek görevlerini yerine getirmeye çalışıyor. Yaşamın olduğu her yerde eğitim emekçilerini görmek mümkün. Eğitim emekçilerinin büyük fedakarıklıklara katlanarak çalışırken yaşadığı zorluklar ortadayken, yaşam koşulları ve mesleki saygınlıkları günle birlikte kötüleşiyor. Eğitim emekçilerinin ekonomik ve sosyal sorunlarına ek olarak mesleki saygınlıklarında ciddi gerilemeler yaşanıyor.

AKP 2002 seçim bildirgesinde "Öğretmenlik mesleğinin toplumdaki hak ettiği itibarı yakalayabilmesi için öğretmenlerin nitelikleri artırılacak, buna paralel olarak özlük hakları ve çalışma şartları iyileştirilecektir" demesine karşın, 11 yıllık AKP hükümetinde öğretmenlik mesleğinin bırakılmadığı toplumdaki hak ettiği itibarı yakalayamadı. Öğretmenler tarihin hiçbir döneminde AKP hükümeti döneminde olduğu kadar büyük bir itibar kaybına uğramadı.

Önceye gelen her bakan ve Başbakan, fırsat buldukça öğretmenlerin az çalıştığı, uzun tatil yaptığı gibi "yalanlardan" bahsederken, her fırsatta öğretmenlik mesleğini "itibarsızlaştırmaktan", öğretmenleri ve öğretmenlik mesleğini "taşaflamaktan" geri durmadılar.

Türkiye'de eğitim sisteminin yıllardır çözülmemiş sorunları, öğretmenleri ve diğer eğitim emekçilerini, diğer ülkelerdeki meslektaşlarına göre çok daha fazla olumsuz etkilemeyi sürdürüyor. Türkiye'de öğretmenler yıllardır karşı karşıya oldukları güçlükler, hangi şartlarda çalıştıkları konusunda olabildiğince bilmesinin öğretmen sorunlarına katkı sağlamaları için somut adımlar atılmıyor.

Öğretmenlik mesleği; öğretmenin insanı yetiştirme katkısında bulunması gerektirildiğinden, farklı toplumsal ve kültürel özelliklere sahip öğrencilerin katılımını ve benlik saygısını dikkate alan bir anlayışla oluşturulacak biçimde düzenlenmedikçe mesleki saygınlığının gerçekleştirilmesi mümkün görünmüyor.

Öğretmenlik eğitimi, mesleki güvenceye dayanmasından kaynaklı olarak, yıllar içinde eğitim sürecine yoğunlaşmayan bir mezunlar fazlası doğuyor. Bu tür yaklaşımların öğretmen eğitiminden uzaklaştırılması gerekirken, AKP hükümetinin geçirdiği 11 yıl içinde bu durumun tam tersi uygulamalarla işlenmesi sonucunda bugün çalışan ve işsiz olan öğretmen sayısının artmasına paralel olarak, öğretmenlik mesleğinin itibarı bilinçli olarak düşürüldü.

ÖĞRETMENLER MUTSUZ, BORÇLU ÖĞRETMENLİK MESLEĞİ İTIBARSIZLAŞTIRILYOR

OUR PROFESSION'S ESTEEM, OUR PROFESSIONAL DIGNITY ARE DESTROYED

Education and science workers are striving for performing their duties while facing the most challenging conditions in the most distant corners of Turkey. It is possible to see the workers of education in any place where there is life. With in the given challenges the education workers face while performing their duties by enduring great sacrifices and their living conditions their professional esteem is constantly degraded. In addition to their problems in terms of economic and social life, their professional esteem was seriously deteriorated.

Although in the election charter of 2002, AKP said: "The qualifications of teachers shall be enriched to ensure the profession of teaching meets the respect it deserved in the society and in parallel, their rights and working conditions will be improved"; lay aside gaining its deserved reputation in the society, under the 11-year AKP power teaching profession never before has lost respect so much in its history.

Every minister that took the office and the Prime Minister himself, telling the "lies" like teachers work very little and take long off time, have contributed to "damaging the esteem" of teaching profession and "humiliating" the teachers and the teaching profession on all occasions.

The problems of the education system in Turkey that remained unsolved for years continue to affect the teachers and other education workers in Turkey on a more greater scale compared to their colleagues abroad. Although the challenges faced by the teachers in Turkey for years, their conditions are well known, no solid steps are taken to produce permanent solutions.

Since teaching profession requires teachers' permanent contribution to students' development, it does not seem possible to improve the professional esteem, unless it is organized according to an understanding that pays attention to the contribution and self-respect of students with various cultural and social characteristics.

The fact that teacher education is not based on job security leads to a surplus of graduates who fail to focus on the educational process during their education process. While such approaches must be refused in teaching profession, AKP government engaged in practices that are completely in contradiction to the given situation during its 11 years, which led to a deliberate degradation of teaching profession.

TEACHERS ARE
UNHAPPY, IN DEBT
THE PROFESSION OF TEACHING
IS LOSING ESTEEM

ÖĞRETMENLERİN SATIN ALIM GÜCÜ SÜREKLİ DÜŞÜYÜR

Geçtiğimiz 11 yıl içinde eğitim ve bilim emekçilerinin aldıkları maaşlar, rakamsal olarak artmış gibi görünse de insanca yaşam seviyesinin yanına bile yaklaşamadı. Eğitim emekçilerinin üçte ikisi insan onuruna yaraşır bir yaşam sürdürebilmek için ek işler yapmak zorunda bırakıldı.

Eğitim emekçilerinin ücretlerinde yaşanan gerilemeyi en somut ifade etmenin yolu, öğretmenlerin ve diğer bazı meslek gruplarının 11 yıl önceki maaşları ile bugün aldıkları maaşları karşılaştırmaktır. 2002 yılında en düşük memur maaşı 293 TL, polis memuru maaşı 591 TL, uzman doktor maaşı, 810 TL, avukat maaşı 780 TL iken öğretmen maaşı 562 TL'di. Aradan geçen 11 yıl içinde hemen hemen bütün meslek gruplarının temel ücretlerinde gerçekleşen artış, eğitim emekçilerinin maaşlarındaki artıştan daha fazla oldu ve yüz binlerce eğitim emekçisinin satın alım gücü fiilen düşürüldü.

Kasım 2013 itibarıyla aile yardımı ve diğer ek ödemeler hariç, en düşük memur maaşı (14/2 hizmetli) 1570 TL, polis memuru maaşı (8/1) 2.582 TL, uzman doktor maaşı (1/4) 3.841 TL, avukat maaşı (1/4) 3.799 TL iken en düşük öğretmen maaşı (9/10) 1.879 TL, en yüksek öğretmen maaşı (1/4) 2.211 TL.

AKP'nin iktidarda olduğu 11 yıl itibarıyla eğitim emekçilerinin maaşları ile diğer kamu emekçilerinin maaşlarını karşılaştırdığımızda karşımıza şöyle bir tablo çıkıyor:

- 2002'de bir öğretmen en düşük devlet memurunun maaşından iki kat fazla maaş alırken, 2013'te bu oran göreve yeni başlayan bir öğretmen için yüzde 16 ya, 20 yıllık bir öğretmen için ise yüzde 20'ye gerilemiştir.
- 2002'de öğretmenler; polislerden sadece yüzde 4 daha az maaş alırken, 2012'de göreve yeni başlayan bir öğretmen 8'inci derecenin birinci kademesindeki bir polis memurundan yüzde 27 oranında daha az maaş alıyor.
- 2002'de öğretmen maaşı uzman doktor maaşından yüzde 43 daha az iken, bugün bu fark iki kattan fazla arttı. Uzman doktorların ek ödemeleri ile öğretmenlerin ek dersleri hesaba katıldığında aradaki fark daha da açılıyor.
- 2002'de öğretmenler; kamuda çalışan avukatlardan yüzde 34 daha az maaş alırken, bugün bu fark en az iki katına çıkmış durumda.

Farklı işleri yapmakla birlikte, kuşkusuz tüm kamu görevlilerinin yaptıkları iş önemli ve değerlidir. Burada eğitim emekçileri ile diğer meslek gruplarının kıyaslamaktaki tek amacımız, eğitim emekçilerinin ücretlerinde son 11 yıl içinde yaşanan reel erimeyi açıklamaktır.

TEACHERS' CONSTANTLY DECLINING PURCHASING POWER

During the past 11 years, the salaries of education and science workers may appear to have increased in numbers, although they are not even close to the level of living humanly. Two thirds of education laborers were forced to work in part-time jobs.

The most concrete way to express the decline in the salaries of education workers is to compare teachers and certain professional groups' salaries they got 11 years before and they get nowadays. In 2002, the lowest civil servant salary was 293 TL, while the police officer's salary was 591 TL, an expert physician's salary was 810 TL, lawyers' salary was 780 TL and the teachers' salary was 562 TL. In the past 11 years, the increases in the basic wages of almost every professional group was greater than the increase in the teachers' wage, which meant that the purchasing power of hundreds of thousands education workers was lowered in reality.

As of November 2013, the lowest civil servant salary, excluding the family aid and other additional payments, is (14/2 support personnel) 1570 TL, police officers' salary (8/1) is 2.582 TL, expert physicians' salary (1/4) is 3.841 TL, attorneys' salary (1/4) is 3.799 while the lowest teachers' salary (9/10) is 1.879 TL and the highest (1/4) is 2.211 TL.

A comparison of education workers with the other public staff during 11 years that AKP was in power provides the following results:

- While in 2002, a teacher was paid twice more than the lowest civil servant salary, in 2013, this ratio fell to 16 per cent for a new teacher and to 20 per cent for a teacher with 20 years of experience.
- In 2002, the teachers were paid only 4 per cent less than a police officer, while in 2012, a newly initiated teacher received 27 per cent less than a police officer of grade 8, rank 1.
- The teachers' salary in 2002 was 43 per cent less than an expert physician's salary, while today the difference is more than twice. Considering the additional payments of expert physicians and teachers, the difference is even bigger.
- In 2002, the teachers were paid 34 per cent less than the attorneys employed by the state, while today the difference is at least two-folds.

While carrying our different tasks, there is no doubt that the work of every civil servant is important and valuable. The only purpose here in comparing the education workers with other professional groups is to explain the actual decline of educational workers' wages in the past 11 years.

AVRUPA'DAKİ MESLEKTAŞLARIMIZA GÖRE DAHA ÇOK ÇALIŞIYORUZ

Millî Eğitim Bakanı ve Başbakan'ın aksi yöndeki bütün iddialarına karşın, OECD ülkeleri içinde öğretmenleri en çok çalışan ülkelerin başında Türkiye geliyor. Öğretmenlerin yıllık çalışma saati ortalaması OECD ülkeleri içinde 1671 saat iken Türkiye'de öğretmenler için 1816 saat. Türkiye'de öğretmenler, OECD ortalamasına göre 145 saat daha fazla çalışmalarna rağmen, Avrupa'daki meslektaşlarına göre son derece düşük maaş alıyorlar.

Bazı OECD Ülkelerinde Öğretmenlerin Yıllık Çalışma Saatleri

Ülkeler	Yıllık Çalışma Saatleri
İskoçya	1365
İspanya	1425
Portekiz	1456
Çek Cumhuriyeti	1696
Hollanda	1659
Danimarka	1680
İsveç	1767
Avusturya	1776
Almanya	1793
Türkiye	1816
OECD ortalaması	1671

Kaynak: OECD Bir Bakışta Eğitim 2013 Raporu, sayfa: 401.

Eğitim emekçilerinin gerek çalışma gerekse yaşama koşulları açısından her geçen yıl, bir önceki yılı mutlak aradığı bir ortamda, Başbakan'ın ve Millî Eğitim Bakanı'nin hatta sokaktaki vatandaşın "çok maaş alıyorlar" gibi tamamen yanlış bilgiye dayalı söylem ve imalarda bulunmaları son derece manidardır. Öğretmenlerin aldıkları maaşlar, rakamsal olarak fazlaysa da görünse de yaptıkları işin niteliği açısından, insanca yaşam seviyesinin yanına bile yaklaşmıyor. Eğitim-öğretim sürecinin emektaşları hizmetli ve memurların durumu ise çok daha vahim durumdadır.

OECD ülkeleri içinde öğretmenlerin yıllık toplam çalışma sürelerinin düzenli olarak arttığı tek ülkenin Türkiye olması dikkat çekici. Üstelik OECD'nin, son olarak bu yıl açıkladığı veriler, 2011 yılına ait ve geçtiğimiz yıl başlayan eğitimde 4+4+4 dayatması sonrasında öğretmenlerin artan yoğun iş yükünü yansıtmıyor.

Eğitimde 4+4+4 modeline geçilmesi ile birlikte okulu öncesi çağıdaki 60-71 ay arasındaki çocukların ilkökula alınması, sınıfların aşırı kalabalık olması, seçmeli ders sayısında ve ders saatlerindeki artış gibi çok sayıda sorun nedeniyle öğretmenlerin yıllık çalışma saatlerinin OECD verilerinden çok daha fazla olduğu görülecektir.

WE FOR LONGER HOURS COMPARED TO OUR EUROPEAN COLLEAGUES

Despite the contradicting declarations of the Ministry of National Education and the Prime Minister, Turkey is at the top of the list of countries where the teachers work most, among the OECD countries. The average annual working hours of a teacher is 1671 hours for OECD countries, but 1816 hours for a teacher in Turkey. The teachers in Turkey work 145 hours more than the OECD average, but receive lower salaries than their European colleagues.

Annual Working Hours of Teachers in Some OECD Countries

Countries	Working Hours
Scotland	1365
Spain	1425
Portugal	1456
Czech Republic	1696
Holland	1659
Denmark	1680
Austria	1776
Germany	1816
OECD Average	1671

Source: OECD Education at a Glance 2013 Report, page: 401. In an environment where education workers every year crave for the previous year's conditions in terms of working and living, it is significant that the Prime Minister and the Minister of Education and even the people on the streets have assertions and claims that "teachers are paid too much", which is completely baseless. The salaries of teachers may appear large in numbers, but there are not even close to a level of proper living conditions when considered the qualifications of their job. The conditions of support personnel and officers, the proletarians of education, are even worse. It is also interesting that Turkey is the only country among the OECD countries where the working hours of teachers is regularly increasing each year. Besides, the data published by OECD only this year are of 2011 and thus fail to reflect the increasing workload of teachers due to the imposed 4+4+4 regulations in education that was initiated last year. Because of the Transition to the 4+4+4 model in education, the children of 60-71 months who are in preschool age accepted to the elementary school, overcrowded classrooms, increasing number of optional courses and course hours teachers' annual working hours are in fact far above the OECD data.

EĞİTİMDE ESNEK, KURALSIZ VE ANGARYA ÇALIŞMA YAYGINLAŞIYOR

11 yıllık AKP iktidarı boyunca çalışma ve yaşam koşulları açısından giderek kötüleşen, kuzulsız ve güvencesiz hale gelen bir istihdam yapısıyla karşı karşıya kaldık. AKP döneminde hızla büyüyen ve bugün emekçilerin neredeyse tamamını tehdit eden esnek çalışma ve güvencesizlik sorunu, okullarda, üniversitelerde ve diğer eğitim kurumlarında kuzulsızlık üzerinden aşırı sömürünün en zorba yöntemlerinin uygulanmasını beraberinde getirdi.

Son yıllarda eğitim sisteminde yaygın olarak görülen esnek ve güvencesiz istihdam uygulaması, eğitim sisteminin bütününe kuşatan bir yapıya büründü. Üstelik esnek ve güvencesiz çalışma sadece öğretmenler açısından değil; araştırma görevlileri, yardımcı hizmetliler, teknik personel, memurlar ve diğer eğitim emekçileri üzerinden de yaygın bir şekilde uygulanıyor.

Eğitim sistemi içinde iş güvencesiz olarak, her türlü mali, sosyal ve özlük haklarından yoksun olarak çalışılan ücretli, vekil öğretmenler, derhane öğretmenleri, fişki "parça bağı" ya da "gölünü usulu" iş yapan işçiler gibi, "tek dersi karşılığı" çalıştırılarak, eğitim sisteminin yeni kuşak "ücretli köleleri" olarak istihdam ediliyorlar. Bakanlık, 200 bini aşkın ataması yapılmamış öğretmen bulunmasını "fırsata çevirecek" ücretli öğretmenlik uygulamasını bütün illerde, özellikle yoksul, emekçi ailelerin yaşadığı şehir ve semtlerde yaygınlaştırıyor.

Ders ücreti karşılığında güvencesiz olarak çalışmak zorunda bırakılan eğitim emekçileri (ücretli öğretmenler, 4-C statüsündeki yardımcı hizmetliler ve diğerleri) ile kadrolu istihdam edilen eğitim emekçilerinin her ikisinin de üstlendikleri kamu görevi aynı. Görevleri ilgili sorumluluklarını da 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu'nda belirtilen doğrultuda yerine getirmekle yükümlüdür. MEB, üstlendikleri görev ve sorumlulukları aynı olduğu halde, eğitim emekçilerini farklı biçimlerde istihdam ederek açıkça suç işleyemiyor.

EĞİTİMDE ESNEK, KURALSIZ VE ANGARYA ÇALIŞMA YAYGINLAŞIYOR
MESLEĞİMİZ İYİBARSIZLAŞTI, MESLEK ONURUMUZ ZEDELENDİ

FLEXIBLE, IRREGULAR AND UNPAID WORK INCREASING IN EDUCATION

During the 11-year AKP government, we were faced with an employment structure that worsens every day, becoming irregular and unsecured. The issue of flexible work and insecurity that rapidly grew during the AKP's term and threatens almost all the workers today, entailed the implementation of extreme abuse and the most despotic practices through irregular working conditions in the schools, universities and other education institutions.

The flexible and insecure employment practice that has been commonly observed in the education system in recent years has turned into a structure that surrounds the entire education system. Moreover, flexible and insecure employment is commonly practiced not only among teachers, but for research assistants, support personnel, technical personnel, officers and other education workers.

Temporary teachers, substitute teachers and private course teachers employed in the education system without any economic, social and employment rights work merely for "additional course fees" like laborers that work for "piecework" or "lump sum" and are employed as the new generation "paid slaves" of the education system. The ministry has used the opportunity of the over 200 thousand unemployed teachers and had the temporary teacher practice common in every city, particularly in the cities and districts in which the poor and laborer families live in.

Forced to work precariously for "additional course fees", these education employees (temporary teachers, research assistant, support personnel working in 4-C status etc.) perform the same public service as the permanent education workers. They are obliged to fulfill their responsibilities associated with their duties as per the Law on Fundamentals of National Education, numbered 1739. Although their duties and responsibilities are identical, by employing them in different status, the Ministry of National Education keeps on its disobedience to the law.

FLEXIBLE, IRREGULAR AND UNPAID WORK IS BECOMING WIDESPREAD IN EDUCATION
OUR PROFESSION LOOSE ITS ESTEEM, OUR PROFESSIONAL DIGNITY IS DESTROYED